

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové, soudce Mgr. Ondřeje Bartoše a soudkyně JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: M. D.
proti
žalovanému: Krajský úřad Kraje Vysočina
se sídlem Žižkova 57, 586 01 Jihlava

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 9. 2024, č. j. KUJI 79869/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce podal k nadepsanému soudu dne 24. 9. 2024 žalobu proti shora označenému rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl žalobcovo odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod ze dne 26. 6. 2024, č. j. MHB_DOP/2685/2024/PVE-18. Tímto rozhodnutím správní orgán prvního stupně zamítl žalobcem podané námitky proti záznamu o dosažení 12 bodů v registru řidičů podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále „zákon o silničním provozu“) a tento záznam potvrdil.

II. Shrnutí žalobní argumentace

2. Žalobce navrhoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. Předně namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný se nevypořádal s odvolacími námitkami. V řízení před správním orgánem prvního stupně žalobce brojil proti jedinému záznamu, který měl být učiněn na základě pokutového bloku ze dne 10. 9. 2021, č. S 3291342, o němž žalobce tvrdil, že jej nepodepsal. Správní orgán prvního stupně si v reakci na tuto námitku opatřil vyjádření vedoucího Policie ČR, Obvodního oddělení Havlíčkův Brod, který uvedl, že podpis žalobce na pokutovém bloku je, označil jej v místě určeném pro podpis policisty. Žalobce před správním orgánem prvního stupně setrval na tvrzení, že na pokutovém bloku jeho podpis není; namítal také, že vyjádřením vedoucího oddělení Policie ČR nelze prokázat skutečnost, že žalobce pokutový blok podepsal. Správní orgán prvního stupně se ničím z toho nezabýval, proto žalobce namítl v odvolacím řízení nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Žalovaný však konstatoval, že správní orgán prvního stupně své závěry odůvodnil a vypořádal se s vyjádřením odvolatele. Námitka spočívající v tom, že vyjádřením vedoucího obvodního oddělení Policie ČR, který při ukládání pokuty ani nebyl přítomen, nelze prokázat, zda žalobce skutečně podepsal pokutový blok, nadále podle žalobce zůstala nevypořádaná.
3. Dále žalobce namítl, že za způsobilý podklad pro zápis bodů do registru nelze považovat pokutový blok, na kterém chybí podpis přestupce. Skutečnost, zda se na pokutovém bloku ze dne 10. 9. 2021 nachází podpis žalobce, je pro posouzení věci klíčová a měla by být postavena najisto. Tvrzení žalovaného, že námitky žalobce jsou účelové, protože pokutu na místě zaplatil, je nedostatečné. Podpis žalobce v části bloku pro to určené chybí. Žalobce připustil, že se každý jeho podpis poněkud odlišuje a není stejný, nicméně to, co správní orgány označují za jeho podpis, se ostatním jeho podpisům nepodobá. Předpokládal proto, že v řízení bude proveden výslech policistky, který pokutový blok vyplňovala, což se nestalo. Namísto toho se správní orgány spokojily s písemným vyjádřením vedoucího obvodního oddělení Policie ČR, které nic neprokazuje.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

4. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Ve svém vyjádření ze dne 24. 10. 2024 nejdříve shrnul přestupky a bodové záznamy, na jejichž základě žalobce dovršil počet 12 bodů v registru řidičů. Odkázal na odůvodnění napadené rozhodnutí. Dodal, že podpis žalobce na příkazovém bloku ze dne 10. 9. 2021, č. S 3291342, se nachází o řádek výše, tedy v poli č. 10 namísto pole č. 11. Tato skutečnost však dle něj nezakládá pochybnost o pravosti pokutového bloku. Totožnost žalobce byla na místě ověřena z jeho občanského a řidičského průkazu. Souhlas žalobce s projednáním přestupku v příkazním řízení lze dovodit i ze skutečnosti, že uložená pokuta byla na místě zaplacená. Pokud by žalobce s přestupkem nesouhlasil, pokutu by na místě neuhradil.
5. Podle žalovaného je podpis vždy individuální, provedení a styl si podepisující osoba určuje sama a nemusí být s ohledem na podmínky vždy totožný s jinými jeho podpisy. Zásadní je podle něj spíše popis přestupkového jednání, tj. v tomto případě, že řidič nebyl připoután bezpečnostním pásem. Proto považuje napadený příkaz za dostatečný podklad k záznamu tří bodů do bodového hodnocení řidiče. Výslech policistky nebyl dle něj nutný, a to s ohledem na uplynulou dobu od spáchání přestupku (2,5 roku).
6. Z uvedených důvodů navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

IV.Replika žalobce

7. K vyjádření žalovaného žalobce soudu dne 4. 12. 2024 doručil repliku. Potvrdil, že pokutu na místě uhradil, označil to však za nepodstatné; až po uhrazení pokuty mu byl předložen vyplněný pokutový blok. Dále žalobce označil za absurdní tvrzení žalovaného, že po dvou a půl letech nelze předpokládat, že by si policista pamatoval průběh silniční kontroly, když žalovaný zároveň přijmul jako důvěryhodné vyjádření vedoucí obvodního oddělení Policie ČR, který se stejným časovým odstupem potvrdil přítomnost podpisu žalobce na pokutovém bloku, navíc aniž by byl u projednání přestupku vůbec přítomen.

V. Skutkové a právní závěry krajského soudu

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek § 51 odst. 1 s. ř. s.
9. Žaloba není důvodná.
10. Ze spisu správního orgánu prvního stupně krajský soud zjistil, že žalobce dne 5. 4. 2024 podal námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče a výzvě k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Správní orgán prvního stupně vyžádal od příslušných orgánů podkladová rozhodnutí, na jejichž základě byly žalobci provedeny záznamy bodů, a rozhodnutím ze dne 26. 6. 2024, č. j. MHB DOP/2685/2024/PVE-18, námitky žalobce proti záznamu bodů zamítl jako neodůvodněné za současného potvrzení provedeného záznamu. Proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podal žalobce odvolání, o němž rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně rekapituloval obsahy sporných podkladových rozhodnutí a konstatoval, že všechna rozhodnutí jsou způsobilými podklady pro záznam bodů v bodovém hodnocení řidiče (žalobce).
11. Krajský soud se nejprve zabýval dílčí námitkou nepřezkoumatelnosti, jejíž důvodnost by sama o sobě byla důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí, a to i z úřední povinnosti. Žalobce spatřoval nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí v tom, že žalovaný nedostatečně vypořádal odvolací námitku ohledně žalobcem sporovaného podpisu na pokutovém bloku ze dne 10. 9. 2021.
12. V otázce požadavků na kvalitu odůvodnění správního rozhodnutí lze poukázat například na rozsudek ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že z rozhodnutí správního orgánu musí být mimo jiné patrné, „*proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů*“. Jinými slovy z rozhodnutí správního orgánu musí plynout, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Povinnost odůvodnit rozhodnutí však z druhé strany nemůže být chápána tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument účastníků řízení (srov. obdobně například nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3441/11). Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek a není

proto vyloučeno, aby případné mezery odůvodnění tato rozhodnutí vzájemně zaplňovala (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25).

13. Žalovaný se zmíněnou odvolací námitkou zabýval na stranách 4 a 5 svého rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného dostalo výše uvedeným judikaturním kritériím. Z obsahu žaloby je patrný především nesouhlas s tím, jak žalovaný jeho námitku posoudil. To však nepřezkoumatelnost jeho rozhodnutí nezakládá. Krajský soud proto námitce nepřezkoumatelnosti nepřisvědčil.
14. Žalobce učinil předmětem přezkumu rozhodnutí vydané v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů. Žalobce totiž dosáhl celkového počtu 12 bodů, v důsledku čehož byl ve smyslu § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu vyzván k odevzdání svého řidičského průkazu. Nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí (§ 123f odst. 1 a 3 citovaného zákona).
15. Soud považuje za vhodné shrnout dosavadní judikaturní závěry vztahující se k projednávané věci. Předně je třeba zmínit rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, dle kterého se musí rozlišovat mezi řízením „o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového či standardního řízení o přestupku)“ a řízením „o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů dle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou zcela odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedení záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je (zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci).
16. V souladu s tímto názorem se správní orgány nezabývají tím, zda se stal skutek, jenž má naplňovat znaky přestupku, zdali jej spáchal obviněný apod. To je předmětem přestupkového řízení, v němž je vydáno případné podkladové rozhodnutí. Zabývají se pouze tím, zda existuje zákonný podklad pro provedení záznamu, zda byl záznam proveden v souladu se způsobilým podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá příloze zákona o silničním provozu. Jelikož se jedná o řízení, jejichž předmět je zcela odlišný, musí se rozlišovat i mezi námitkami, které lze v těchto řízeních uplatnit.
17. Hlavní žalobní námitkou je neexistence podpisu žalobce na pokutovém bloku ze dne 10. 9. 2021. Tato namítaná vada pokutového bloku jej měla činit nezpůsobilým podkladem pro zápis bodů do bodového hodnocení řidiče.
18. Podle § 92 odst. 4 písm. b) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový zákon“) „v příkazovém bloku se uvede v případě příkazového bloku v listinné podobě vlastnoruční podpis (...) obviněného (...)“.

19. Pokutový blok na pokutu na místě nezaplacenou č. S 3291342 ze dne 10. 9. 2021 obsahuje údaje, podle kterých byl žalobce podle občanského a řidičského průkazu ztotožněn jako řidič osobního automobilu reg. zn. xx, který se dopustil přestupku podle § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, kdy jako řidič vozidla nebyl za jízdy připoutaný bezpečnostním pásem. Za toto jednání žalobce dostal pokutu dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, a to ve výši 500 Kč. Tyto údaje v příkazovém bloku žalobce nerozporoval, a proto je má krajský soud za prokázané.
20. Krajský soud se tak zabýval pouze tím, zda se na uvedeném příkazovém bloku vyskytuje podpis žalobce. Je evidentní, že pole č. 10 na pokutovém bloku, které je určené pro podpis obviněného, je prázdné. Naproti tomu v poli č. 11 pro podpis a identifikaci policisty, který příkazový blok vyplňoval, jsou zřetelně podpisy dva. První podpis (vlevo) patří policistce, druhý podpis (vpravo) značí rozpoznatelný náznak velkého písmene „D“ a písmeno „v“. Z listin obsažených ve spisovém materiálu je přitom zjevné, že každý podpis žalobce je více či méně odlišný. Vždy však obsahuje právě zřetelnou kombinaci písmen „D“ a „v“, někdy doprovázenou několika dalšími kličkami. Proto krajský soud má za to, že druhý podpis v poli č. 10 patří žalobci.
21. Soud přihlédl ke specifickým samotného příkazního řízení, kdy k vyplňování požadovaných údajů dochází v improvizovaných a nestandardních podmínkách, ručně, často v emočně vypjatých situacích. Proto je nutno na pokutovém bloku posuzovat s jistou shovívavostí formální, estetickou, případně i pravopisnou podobu zapsaných údajů, včetně podpisu přestupce. Žalobce při podepisování, snad z důvodů nekomfortní situace (podepisování mimo pohodlí se stolem) nebo z nervového vypětí a stresu způsobeného danou situací (spáchání přestupku), podepsal pokutový blok v poli č. 10. Vzhledem ke skutečnosti, že žalobce nerozporuje svou přítomnost na místě a správnost ostatních údajů na pokutovém bloku, má krajský soud za to, že žalobce pokutový blok podepsal. Krajský soud připomíná, že pokutový blok je veřejnou listinou, u níž se předpokládá její pravost a správnost, dokud není prokázán opak. V posuzované věci opak žalobce soudu neprokázal. Významná je i skutečnost, že žalobce uloženou pokutu na místě samém dobrovolně uhradil, což podporuje závěr o tom, že se spácháním přestupku souhlasil, pročez také pokutový blok podepsal, jen ne na místě k tomu určeném.
22. Dále je příhodné poukázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu, který např. v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, mimo jiné uvedl, že „[d]ovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů.“ V souzeném případě pokutový blok obsahuje mimo všech ostatních podstatných náležitostí i podpis žalobce, tak jak to upravuje § 92 odst. 2 písm. d) přestupkového zákona, pouze se tento podpis nenachází v poli k tomu určeném. Krajský soud má za to, že se nejedná o natolik zásadní či závažnou „vadu“, jenž by způsobovala neplatnost celého příkazového bloku, když jinak všechny zákonné náležitosti jsou u bloku ze dne 10. 9. 2021 splněny. Umístění podpisu žalobce není zákonem předepsáno, je vyžadována pouze jeho přítomnost. Kde se na pokutovém bloku (mimo prosto k tomu

určený) podpis nachází, je irrelevantní. Skutečnost, že se jedná o žalobcův podpis, žalobce nevyvrátil.

VI. Závěr a náklady řízení

23. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že námitky žalobce nejsou důvodné; protože neshledal ani vady, k nimž by byl povinen přihlídnout *ex officio*, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl v řízení úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalovaného, v jeho případě nebylo tvrzeno, že by mu v souvislosti s tímto řízením před soudem vznikly náklady důvodně vynaložené nad rámec běžné úřední činnosti. Z toho důvodu mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 18. prosince 2024

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu